

РЕШЕНИЕ

№ 2287

гр. София, 07.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 17.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **9939** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Делото е образувано по жалба на Р. И. И., срещу министъра на здравеопазването по заявление вх. № 94-4855/14.09.2020г., подадено на основание § 7 от ПЗР на Закона за държавния служител /ЗДСл/ за заемане на предишната си длъжност.

В жалбата се твърди, че така формираният мълчалив отказ е незаконосъобразен и се иска неговата отмяна.

Ответникът – министърът на здравеопазването, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли.

Претендира разноси.

Съдът, след като се запозна с жалбата, становището на ответника и събраните по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

Със заповед № РД-15-581/29.03.2019г., издадена от министъра на здравеопазването на основание чл.103, ал.1, т.1 от ЗДСл, вр. § 7 от ПЗР на ЗДСл, е прекратено служебното правоотношение с Р. И., заемащ длъжността Ръководител Инспекторат в Министерство на здравеопазването, с ранг III старши, считано от 01.04.2019г. причината за прекратяване е назначаване на същия на длъжност Изпълнителен директор Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, за което е сключен трудов договор № РД-15-580 от същата дата.

Със Заповед № РД-15-918/08.09.2020г. на министъра на здравеопазването е прекратено трудовото правоотношение с оспорващия. Със Заявление вх. №

94-4855/14.09.2020г., депозирано по повод писмо на министъра на здравеопазването, с което са дадени указания за разясняване на желанието за заемане на длъжността, оспорващият, на основание § 7 от ПЗР на ЗДСл е поискал да вземе длъжността Ръководител Инспекторат в Министерство на здравеопазването. По подаденото заявление не е последвал отговор.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане по същество. Подадена е от активно, процесуално – легитимирано лице – заявител за прилагане на правилата по § 7 от ПЗР от ЗДСл и в срок по чл. 149, ал. 2 от АПК като спор между страните по този въпрос няма.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Мълчалив отказ по смисъла на чл. 58 от АПК е налице при сезиране на административен орган, за който съществува пряко законово правомощие, респ. задължение, за провеждане на административно производство и произнасяне и това не е направено в срок. Проявлението на установената законова фикция се осъществява при наличие на елементите от визириания в правната норма фактически състав, който изисква подадено до компетентния орган искане за издаване на административен акт и произнасяне на органа в определения срок. И обратното, когато административният орган не е надлежно сезиран, било поради липса на компетентност, изтичане на срокове, липса на фактическите предпоставки за произнасяне, съобразено с изискванията на правната норма или други право-препятстващи обстоятелства, то тогава не възниква задължение за административния орган да се произнесе, респ. не се осъществява мълчалив отказ по см. на чл. 58, ал. 1 от АПК.

Съгласно разпоредбата на § 7, ал. 1 ПЗР на ЗДСл, държавен служител, който бъде назначен за орган по чл. 19, ал. 4 от Закона за администрацията, има право след прекратяване на пълномощията му да вземе предишната си длъжност. В случаите, когато тази длъжност е закрита, на лицето се предлага друга равностойна длъжност по служебно правоотношение в същата администрация. От лексикалното тълкуване на нормата следва извод, че тя е с императивен характер, видно от израза "на лицето се предлага друга...", а не "може" или "не може" да се предложи длъжност; "ако евентуално има свободна такава" и т.н. Разпоредбата е със задължителен характер, т.е. следва да бъде тълкувана в смисъл, че държавните служители, които заемат посочените длъжности, имат право да бъдат възстановени на същите, след изтичането на мандата или срока на изпълнението на длъжността по чл. 19, ал. 4 от ЗА, т.е. нормативно им е гарантирано правото да бъдат възстановени на тази или друга равностойна длъжност. Изцяло в този смисъл е даденото тълкуване от ВАС в решение № 9905/16.07.10 г. по ад. № 16630/09 г. на Пето отделение. Разпоредбата на § 7 от ПЗР на ЗДСл следва да бъде тълкувана само в смисъл, че с нея се гарантира правото на лицето, заемало длъжност по чл. 19, ал.4, т.4 от ЗА, да поиска да бъде възстановено на упражняваната от него държавна служба до започване на изпълнението на задълженията като орган на изпълнителната власт по смисъла на чл. 19, ал.4 ЗА.

Конкретно, в случая не се спори, а и от доказателствата по делото се установява, че оспорващият е изпълнявал длъжността „Ръководител Инспекторат в Министерство на здравеопазването като със заповед № РД-15-581/29.03.2019г. е прекратено служебното правоотношение, т.к. същият е назначен на длъжност Изпълнителен директор

Изпълнителна агенция „Медицински надзор“.

Не се спори, че длъжността Изпълнителен директор Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ попада в приложното поле на чл. 19, ал. 4, т. 4 от Закона за администрацията. Разпоредбата на чл. 19, ал. 4, т.4 от ЗА предвижда, че ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, които имат функции, във връзка с осъществяването на изпълнителната власт се считат за органи на изпълнителната власт. Заместник - изпълнителен директор на ДФ „З“ е орган на изпълнителната власт по смисъла на чл. 19, ал. 4, т. 4 от ЗА, във връзка с чл. 11 и чл. 19 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/.

Налице са всички законови предпоставки на нормата на § 7 от ПЗР на ЗДСл и заявлението за възстановяване на предишната длъжност е следвало да бъде удовлетворено. Непроизнасянето в срок по подаденото заявление формира мълчалив отказ на органа по назначаването, който е незаконосъобразен и в противоречие с разпоредбата на § 7 от ПЗР на ЗДСл. В тази връзка всички дадени указания от страна на ответника, за ясно изразяване на волята на заявителя и нейното разясняване са голословни и непочиващи на никакви законови текстове.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Второ отделение 28-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ министъра на здравеопазването, формиран по заявление на Р. И. И., с вх. № 94-4855/14.09.2020г., подадено на основание § 7 от ПЗР на Закона за държавния служител /ЗДСл/ за заемане на предишната си длъжност;

ВРЪЩА делото като преписка на изпълнителния директор на министъра на здравеопазването за произнасяне, съобразно дадените указания за тълкуване и прилагане на закона, за което съдът определя 14-дневен срок от получаване на преписката.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: